

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobce: **Q-POWER s.r.o.**, IČ 25506191
sídlem Roviny 825/4, 643 00 Brno
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Koniozem
sídlem Nové náměstí 21, 621 00 Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor územního plánování a
stavebního řádu**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2016, č. j. JMK 141267/2016, sp. zn. S-
JMK 113999/2016 OÚPSŘ

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou ze dne 24. 4. 2017 doručenou zdejšímu soudu dne 28. 4. 2017 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2016, č. j. JMK 141267/2016, sp. zn. S-JMK 113999/2016 OÚPSŘ, dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil usnesení Městského úřadu Pohořelice, odboru územního plánování a stavební úřad (dále jako „prvostupňový orgán“) ze dne 7. 6. 2016, č. j. MUPO-2323/2016/SI/AUV, sp. zn. MUPO 55793/2015-AUV (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým bylo zastaveno správní řízení zahájené na základě žádosti žalobce o vydání územního rozhodnutí o změně využití území „Příprava území po bývalých pískovnách Smolín I a II.“

II. Obsah žaloby

2. Žalobce úvodem svého žalobního návrhu zrekapituloval průběh vedeného správního řízení o jeho žádosti o vydání územního rozhodnutí o změně využití území „Příprava území po bývalých pískovnách Smolín I a II.“ Posouzení předmětné žádosti je zcela odvislé na hodnocení trvání či zániku územního rozhodnutí č. 72/2008, jehož naplnění se v důsledku provedení komplexních pozemkových úprav a jejich schválení stalo nemožným, neboť plochy, které měly být dle tohoto rozhodnutí rekultivovány, se staly pozemky, které trvale tvoří součást zemědělského půdního fondu. Nevykonatelnost rozhodnutí č. 72/2008 není možné postihnout žádnými sankcemi, zejména zastavením řízení z důvodů, jimiž je nedoložení dokladů vyplývajících z rozhodnutí č. 72/2008. Pokud by prvostupňový orgán a následně žalovaný akceptovali závěr prezentovaný žalobcem ve vztahu k rozhodnutí č. 72/2008, skladba požadovaných podkladů by byla diametrálně odlišná od požadovaných podkladů. V posuzované věci se dále promítá nečinnost prvostupňového orgánu při projednávání komplexních pozemkových úprav, která však nemůže jít k tíži žalobce. Žalovaný je povinen tomu přizpůsobit způsob svého rozhodování, mj. rovněž přehodnotit rozhodnutí č. 72/2008. Pochybení pracovníků prvostupňového orgánu je přenášeno na žalobce. Žalovaný také zcela bagatelizoval význam pozemkových úprav a snažil se liberovat jednání prvostupňového orgánu.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil prostřednictvím svého podání ze dne 1. 6. 2017, v němž rozporoval názor žalobce o zániku územního rozhodnutí č. 72/2008. V napadeném rozhodnutí byla provedena podrobná interpretace platné právní úpravy vztahující se k nyní projednávané věci a bylo v něm vyloženo, kdy může dojít k zániku pravomocného územního rozhodnutí. Ve vztahu k tvrzené nečinnosti prvostupňového orgánu v průběhu projednávání komplexních pozemkových úprav žalovanému není jasné, jakou skutečností by konkrétně měla být založena tvrzená nečinnost prvostupňového orgánu. V této souvislosti žalovaný zopakoval pasáž uvedenou již v napadeném rozhodnutí, dle níž rozhodnutí o pozemkových úpravách není rozhodováním o terénních úpravách za účelem rekultivace území, ani změnou či zrušením územního rozhodnutí vydaného v tomto

smyslu podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „stavební zákon“), z čehož vyplývá, že změna vlastnických práv nemá žádné dopady do dříve vydaného pravomocného územního rozhodnutí vztahujícího se k těmto pozemkům. Za lichý považuje žalovaný též názor žalobce o zániku rozhodnutí č. 72/2008 v důsledku jeho realizace, neboť z právní úpravy dle žalovaného jasně vyplývá, že pravomocné rozhodnutí, které již bylo realizováno, nemůže zaniknout, ani se nemůže stát neplatným. V této souvislosti žalovaný připomíná institut změny územního rozhodnutí, který žalobce mohl využít, avšak jej odmítl a domáhal se nadále vydání nového územního rozhodnutí. Vydání nového rozhodnutí by však připadalo v úvahu, pokud by realizace původního pravomocného rozhodnutí byla nejenom zahájena, ale pokud by bylo i zcela naplněno, tj. konzumováno, což ale v případě žalobce nenastalo. K bagatelizaci významu pozemkových úprav žalovaný poznamenává, že výsledek pozemkových úprav nezasahuje do pravomocných rozhodnutí podle stavebního zákona.

IV. Replika žalobce k vyjádření žalovaného

4. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce svou replikou ze dne 27. 6. 2017, v níž poukázal na zřejmost nečinnosti prvostupňového orgánu, který byl informován o probíhajících komplexních pozemkových úpravách a následném rozhodnutí, proti čemuž mohl podat odvolání, avšak jej nepodal. Pokud prvostupňový orgán a žalovaný nerespektují pravomocné rozhodnutí o pozemkových úpravách, je žalobcem přijatý názor o bagatelizaci tohoto rozhodnutí na místě. Žalobce je dále přesvědčen o tom, že dnem právní moci rozhodnutí o pozemkových úpravách došlo k zániku rozhodnutí o odnětí, tj. k zániku předmětného rozhodnutí č. 72/2008. Původní pozemky citované v rozhodnutí č. 72/2008 zanikly a vznikly nové pozemky s jiným druhem pozemku, tzn. takového, který není součástí zemědělského původního fondu a z kterého se již žádná úhrada neplatí, proto zde není na místě ani provedení jakékoliv rekultivace, neboť nelze rekultivovat pozemek kultury ostatní do kultury ostatní. Na podporu svého názoru žalobce připojil stanovisko Ministerstva zemědělství České republiky ze dne 23. 1. 2015.

V. Posouzení věci krajským soudem

5. Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (žalobce předmětnou žalobu nejprve podal v rámci občanského soudního řízení k Městskému soudu v Brně, který usnesením ze dne 9. 3. 2017, č. j. 55 C 243/2016-8, předmětné řízení zastavil s ohledem na věcnou příslušnost správních soudů v dané věci, a to konkrétně Krajského soudu v Brně, a současně žalobce použil o možnosti podat žalobu ve správním soudnictví do jednoho měsíce od nabytí právní moci tohoto usnesení) dle ustanovení § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) osobou k tomu oprávněnou dle ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. a jde o žalobu přípustnou ve smyslu ustanovení § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.
6. Krajský soud v Brně přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, s. ř. s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. O žalobě soud rozhodl, aniž nařizoval jednání, za podmínek vyplývajících z ustanovení § 51 s. ř. s.

7. Ze správního spisu vyplývají následující rozhodné skutečnosti. Žalobce podal dne 12. 11. 2015 u prvostupňového orgánu žádost o vydání rozhodnutí pro změnu o využití území na akci: Příprava území po bývalých pískovnách Smolín I a II – na pozemcích parc. č. 2982, 2981, 2953/2, 2952, 2951, 2925/1, 2923, 2922, 2891 a 1844 v k. ú. Smolín, přičemž v žádosti bylo dále uvedeno, že se jedná o plochu podléhající rekultivaci vytěžených pískoven Smolín I a Smolín II, která předmětnou změnou užívání, provedením terénních úprav, bude připravena pro budoucí možné využití v souladu s podmínkami územního plánu města Pohořelice. Žalobce v textu podání odkázal na rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu v Břeclavi ze dne 30. 10. 2009, č. j. 3574/2009-Mal, kterým bylo rozhodnuto o výměně nebo přechodu vlastnických práv k předmětným pozemkům, a dále na územní rozhodnutí ze dne 12. 9. 2008, č. 72/2008, sp. zn. S1091/2008OÚPSÚ/DVJ. Dále žalobce zastával názor, že ve vztahu k předmětným pozemkům se stalo územní rozhodnutí č. 72/2008 neúčinným, což je důvodem pro akceptaci žádosti žalobce, jelikož není možné dokončení povinnosti provedení rekultivace k předmětným pozemkům, pročez žalobce požádal právě o vydání nového rozhodnutí. Součástí spisového materiálu je rovněž opatření Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru životního prostředí ze dne 3. 7. 2015, č. j. JMK 87434/2015, sp. zn. S-JMK 61360/2015/OŽP obsahující vyjádření k záměru žalobce „Příprava území po bývalých pískovnách Smolín I a II k. ú. Smolín“ (k dokumentaci datované k 04/2015), z hlediska veřejných zájmů na úseku ochrany životního prostředí, podle něhož je potřeba zpracovat relevantní projektovou dokumentaci, která zohlední schválený stav rekultivace na pozemcích v původním číslování a stav navrhovaný, a dále je potřeba provést posouzení, zda faktický stav rekultivace byl proveden nebo je prováděn v souladu s platnou projektovou dokumentací, neboť z dokumentace není zřejmé, jakým způsobem bude navázáno na již schválenou rekultivaci.
8. Na žádost žalobce reagoval prvostupňový orgán opatřením ze dne 9. 12. 2015, č. j. MUPO 59565/2015, v němž poukázal na všechna územní rozhodnutí platná pro předmětné území, dále sdělil, že provedenou komplexní pozemkovou úpravou se nemění rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru, o povolení těžby šterkopísků, o novém využití území po ukončení těžby, o povolení dočasné stavby recyklačního dvora a rozhodnutí o povolení ukládání odpadů. Prvostupňový orgán také poukázal na zákonnou úpravu uvedenou v ustanovení § 94 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „stavební zákon“), na základě něhož vyplývá, že územní rozhodnutí č. 72/2008 lze změnit, ale nelze zrušit, pročez by žalobce měl požádat o změnu tohoto rozhodnutí v té části, jakou změnu požaduje, předložit žádost včetně dokumentace zpracované v souladu s vyhláškou č. 499/2006 Sb., v platném znění, a nezbytným podkladem budou rovněž stanoviska dotčených orgánů. Následně prvostupňový orgán žalobce vyzval k odstranění vad své žádosti, a to konkrétně o doplnění uvedení návrhu nového využití území a předložení projektové dokumentace zohledňujícím schválený stav rekultivace na předmětných pozemcích a stav navrhovaný, součástí projektové dokumentace by mělo být zohlednění území již povolené a současně dokončené rekultivace, uvedení relevantní bilance volného prostoru, který má být v rámci rekultivace zavezen odpady (v tunách a v m³) a zakreslení umístění zařízení k využívání odpadů, k čemuž žalobci stanovil lhůtu do 20. 2. 2016 a současně na toto období prvostupňový orgán správní řízení přerušil.
9. Žalobce se k tomuto vyjádřil podáním ze dne 17. 12. 2015, v němž uvedl argumentaci uvedenou již ve své žádosti a opět zopakoval, že žádal o vydání nového územního

rozhodnutí o změně využití území, neboť rozhodnutí vztahující se k předmětným pozemkům zanikla na základě provedených pozemkových úprav.

10. Prvostupňový orgán vydal dne 10. 2. 2016 další opatření, č. j. MUPO-3432/2016/SU/AUV, v němž upozornil na nesoulad projektové dokumentace se stávající platnou územně plánovací dokumentací a opětovně vyzval žalobce k odstranění vad své žádosti, a to ve smyslu výzvy prvostupňového orgánu ze dne 9. 12. 2015, a dále tuto výzvu doplnil o nové dokumenty, které k předmětné žádosti požaduje, jelikož byl zjištěn nesoulad s územně plánovací dokumentací města Pohořelice.
11. Dne 7. 6. 2016 prvostupňový orgán vydal prvostupňové rozhodnutí, kterým předmětné správní řízení zastavil podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“) z důvodu absence náležitostí dle § 86 stavebního zákona. Žalobce ani na výzvu prvostupňového orgánu nedoplnil žádost o požadované doklady, navíc ani přiložená dokumentace nesplňovala požadavky uvedené v opatření Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru životního prostředí ze dne 3. 7. 2015, č. j. JMK 87434/2015, sp. zn. S-JMK 61360/2015/OŽP. Proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce podal odvolání, v němž uváděl obsahově shodné skutečnosti uvedené v nyní projednávaném žalobním návrhu.
12. Žalovaný o odvolání rozhodl napadeným rozhodnutím, když v odůvodnění zamítnutí odvolání a potvrzení prvostupňového rozhodnutí předně poukázal na skutečnost, že územní rozhodnutí nepozbývá platnosti, bylo-li v době jeho platnosti započato s využitím území pro stanovený účel v případech, kdy se následně povolovací rozhodnutí nebo jiný úkon nevydává. Pravomocné územní rozhodnutí o využití území nepozbývá platnosti zahájením realizace jeho předmětu, přitom pravomocné rozhodnutí je závazné i pro právní nástupce účastníků ve smyslu § 73 odst. 2 správního řádu. Pokud osoba oprávněná z územního rozhodnutí (tzn. i jeho právní nástupce) hodlá řešit území jiným způsobem než v platném územním rozhodnutí, může požádat o vydání rozhodnutí podle § 94 odst. 1 stavebního zákona, tj. o změnu či zrušení původního územního rozhodnutí. Ve vztahu ke komplexním pozemkovým úpravám žalovaným poukázal na skutečnost, že předmětem rozhodnutí o těchto úpravách nebylo rozhodování o terénních úpravách za účelem rekultivace území ani změna či zrušení územního rozhodnutí vydaného v tomto smyslu podle stavebního zákona. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí poukázal též na stanovisko Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Jihomoravský kraj, pobočka Břeclav ze dne 3. 4. 2015, sp. zn. SPU 173753/2015/523203/Tr, z něhož vyplývá, že komplexními pozemkovými úpravami nebyla zrušena žádná rozhodnutí jiného správního orgánu ve věci dočasného odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu, ve věci uložení povinnosti provést nařízenou rekultivaci podle schváleného plánu rekultivace a v žádném případě nezrušil žádnou povinnost k hrazení odvodů za dočasné odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu a dočasné odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa. Žalobce v projektové dokumentaci jakkoliv neuvedl návaznost navrhovaného záměru na předchozí rozhodnutí o území a jeho plnění, nelze se proto zabývat ani otázkou, do jaké míry bylo toto územní rozhodnutí č. 72/2008 již naplněno a zda by tak mohl být případně vysloven závěr o jeho konzumaci. Ve vztahu k procesnímu postupu prvostupňového orgánu žalovaný neshledal žádnou nezákonnost postupu prvostupňového orgánu.

13. Předmětem sporu v nyní projednávané věci je otázka, zda byl prvostupňový orgán oprávněn zastavit řízení o předmětné žádosti žalobce, resp. zda byl žalobce povinen ve své žádosti uvést skutečnosti, k jejichž doplnění jej prvostupňový orgán vyzval.
14. Podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.
15. Umisťovat stavby nebo zařízení, jejich změny, měnit vliv jejich užívání na území, měnit využití území a chránit důležité zájmy v území lze podle § 76 odst. 1 stavebního zákona jen na základě územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, nestanoví-li zákon jinak.
16. Ustanovení § 77 uvádí výčet druhů územního rozhodnutí, kterým je rozhodnutí o umístění stavby nebo zařízení, o změně využití území, o změně vlivu užívání stavby na území, o dělení nebo scelování pozemků a o ochranném pásmu.
17. Podle § 80 odst. 1 stavebního zákona rozhodnutí o změně využití území stanoví nový způsob užívání pozemku a podmínky jeho využití. Podle druhého odstavce tohoto ustanovení rozhodnutí o změně využití území vyžadují terénní úpravy podle § 3 odst. 1, stanovení dobývacího prostoru, odstavné, manipulační, prodejní, skladové nebo výstavní plochy, hřbitovy, změny druhu pozemku, zejména zřizování, rušení a úpravy vinic, chmelnic, lesů, parků, zahrad a sadů, pokud podmínky nejsou stanoveny schválenými pozemkovými úpravami nebo jiným územním rozhodnutím, úpravy pozemků, které mají vliv na schopnost vsakování vody. V odstavci 3 tohoto ustanovení jsou naopak uvedeny případy, které nevyžadují rozhodnutí o změně využití území ani územní souhlas.
18. Obsahové náležitosti žádosti o vydání územního rozhodnutí (včetně územního rozhodnutí o změně využití území) jsou vymezeny v § 86 stavebního zákona. Podle odst. 1 tohoto ustanovení žádost o vydání územního rozhodnutí obsahuje kromě obecných náležitostí podle správního řádu základní údaje o požadovaném záměru, identifikační údaje o pozemku nebo stavbě, na nichž se má záměr uskutečnit, uvedení osob, které mají vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním pozemkům nebo stavbám na nich, jestliže může být jejich právo územním rozhodnutím přímo dotčeno. Dle odst. 2 tohoto ustanovení k žádosti o vydání územního rozhodnutí žadatel připojí:
 - a) doklady prokazující jeho vlastnické právo nebo smlouvu nebo doklad o právu provést stavbu nebo opatření k pozemkům nebo stavbám, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn; tyto doklady se připojují, nelze-li tato práva ověřit v katastru nemovitostí dálkovým přístupem,
 - b) závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo jiné doklady podle zvláštních právních předpisů, nevydává-li se koordinované závazné stanovisko podle § 4 odst. 7 nebo o závazné stanovisko vydávané správním orgánem, který je příslušný vydat územní rozhodnutí,
 - c) stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem,
 - d) smlouvy s příslušnými vlastníky veřejné dopravní a technické infrastruktury nebo plánovací smlouvu, vyžaduje-li záměr vybudování nové nebo úpravu stávající veřejné dopravní a technické infrastruktury,

- e) dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí, která obsahuje průvodní zprávu, souhrnnou technickou zprávu, výkresovou dokumentaci a dokladovou část.
19. Dle pátého odstavce ustanovení § 86 stavebního zákona pokud žádost neobsahuje požadované náležitosti, stavební úřad vyzve žadatele k jejímu doplnění a řízení přeruší; usnesení o přerušení se oznamuje pouze žadateli. Pokud dokumentace pro vydání územního rozhodnutí není zpracována projektantem, stavební úřad řízení zastaví; usnesení o zastavení řízení se doručuje pouze žadateli.
 20. Jak vyplývá ze správního spisu, žalobce byl prvostupňovým orgánem vyzván k odstranění vad své žádosti, a to konkrétně o doplnění uvedení návrhu nového využití území a předložení projektové dokumentace zohledňující schválený stav rekultivace na předmětných pozemcích a stav navrhovaný. Prvostupňový orgán přitom postupoval v souladu se zákonem, předmětná výzva obsahovala patřičné informace a žalobce byl poučen o následcích nevyhovění této výzvě. Navzdory tomuto poučení žalobce výzvě nevyhověl a setrval na svém procesním stanovisku. Prvostupňový orgán následně žalobce opětovně vyzval k doplnění svého návrhu (nad rámec v první výzvě požadovaných skutečností prvostupňový orgán požadoval doplnění dalších skutečností), nicméně ani této výzvě žalobce nevyhověl. Za této situace prvostupňový orgán postupoval správně, pokud předmětné řízení o žádosti žalobce zastavil v souladu s § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.
 21. Soud proto nemůže přisvědčit žalobní námitce žalobce, že předmětné správní řízení bylo zastaveno nezákonně. Jelikož žalobce nedoložil v průběhu řízení požadované dokumenty, bylo jeho řízení v souladu se zákonem zastaveno.
 22. Dále se soud zabýval tím, zda prvostupňovým orgánem požadované dokumenty byly nezbytné pro posouzení předmětné žádosti žalobce.
 23. Požadavek předložení projektové dokumentace obsahující uvedení návrhu nového využití území přitom vyplývá z ustanovení § 86 odst. 1 stavebního zákona, dle něhož má žádost o vydání územního rozhodnutí obsahovat základní údaje o požadovaném záměru.
 24. K tomu zdejší soud uvádí, že, byť příslušná žádost žalobce o novém účelu využití území nehovoří, bylo by možné ji dovodit z přiložené projektové dokumentace k této žádosti zpracované projektantem Ing. M. L. (součást správního spisu).
 25. Nicméně tato projektová dokumentace se nikterak detailněji nezabývá provedeným stavem rekultivace na předmětných pozemcích a stavem navrhovaným. Požadavek předložené projektové dokumentace zohledňující právě schválený stav rekultivace na předmětných pozemcích a stav navrhovaný vyplývá z opatření Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru životního prostředí ze dne 3. 7. 2015, č. j. JMK 87 434/2015, sp. zn. S-JMK 61 360/2015 OŽP, k žádosti zmocněnce žalobce (společnost Životní prostředí s.r.o.) ve správním řízení o vyjádření k záměru „Příprava území po bývalých pískovnách Smolín I a II“ ze dne 18. 5. 2015 (rovněž součást správního spisu). V tomto opatření Krajský úřad Jihomoravského kraje posuzoval projektovou dokumentaci pro tento záměr, zpracovanou společností Životní prostředí s.r.o. (zmocněnec žalobce ve správním řízení), projektant Ing. M. L., datum 04/2015. Součástí správního spisu v řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí o změně využití území je založena shodně označená projektová dokumentace, z čehož vyplývá, že k době podání žádosti o vydání územního rozhodnutí nebyla tato projektová dokumentace nijak změněna či upravena. Ostatně z textu projektové dokumentace nevyplývá, že by se tato detailněji zabývala stavem provedených rekultivací

či naplněním rozhodnutí č. 72/2008, pouze toliko uvádí, že se na předmětném území odehrávala rekultivace a že navrhovaná projektová dokumentace navazuje na již prováděnou rekultivaci předmětného území.

26. K této otázce soud dále poznamenává, že je dle jeho názoru logické, aby se projektová dokumentace k žádosti o vydání územního rozhodnutí o změně využití území, u něhož probíhá rekultivace, vypořádala s aktuálním stavem provedené rekultivace a v případě jejího plného neprovedení (dle rozhodnutí č. 72/2008) uvedla také způsob jejího dokončení. Nepostačí tak pouze tvrzení, že projektová dokumentace navazuje na dříve prováděnou rekultivaci, nýbrž by mělo být i uvedeno, jak konkrétně tak činí a jak dále bude tato rekultivace prováděna, nebyla-li ukončena.
27. S ohledem na skutečnosti uvedené v předcházejících odstavcích proto soud uzavírá, že prvostupňovým orgánem požadované dokumenty byly vyžadované v souladu se zákonem a bylo na žalobci, aby výzvě prvostupňového orgánu vyhověl a v projektové dokumentaci se rovněž vypořádal se stavem dosavadně provedené rekultivace předmětného území.
28. Zdejší soud nesouhlasí s tvrzením žalobce, že nyní posuzovaná věc je zcela odvislá na hodnocení trvání či zániku územního rozhodnutí č. 72/2008, od čehož se odvíjí také charakter dokumentů, které by prvostupňový orgán po žalobci v rámci řízení o jeho žádosti o vydání územního rozhodnutí o změně využití území žádal. Krajský soud se v projednávané věci otázkou platnosti tohoto územního rozhodnutí ani nezabýval, neboť žalobce brojil proti rozhodnutí, které zamítlo odvolání žalobce proti usnesení o zastavení řízení z důvodu nedodání příslušných podkladů v rámci vedeného správního řízení. K žádosti o vydání územního rozhodnutí je potřeba doložit dokumenty specifikované v ustanovení § 86 stavebního zákona, přičemž se jedná mimo jiné o závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo jiné doklady podle zvláštních právních předpisů, ve smyslu § 86 odst. 2 písm. b) stavebního zákona. Z opatření Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru životního prostředí, jasným způsobem vyplývá požadavek doplnění příslušné projektové dokumentace o vypořádání se s probíhající rekultivací na předmětných pozemcích. Požadavek prvostupňového orgánu na doplnění žádosti žalobce o tyto skutečnosti vyplývají z tohoto opatření, nutně tak nesouvisí s otázkou posouzení platnosti či neplatnosti územního rozhodnutí č. 72/2008, jak se domnívá žalobce. Předložení projektové dokumentace, která se vypořádá s aktuálně provedeným stavem rekultivace, nevyplývá z územního rozhodnutí č. 72/2008, nýbrž jde o požadavek dotčeného orgánu a jedná se též o logický požadavek, neboť realizace určitého záměru na nějakém pozemku v budoucnu vyžaduje zhodnocení současného stavu tohoto pozemku. Tuto žalobní námitku krajský soud neshledal rovněž důvodnou.
29. Ani námitku nečinnosti prvostupňového orgánu v řízení o komplexních pozemkových úpravách soud neshledal za důvodnou, neboť řízení o komplexních pozemkových úpravách, jakož i vystupování prvostupňového orgánu v něm, nebylo předmětem tohoto řízení.
30. Soud nesouhlasí ani s tvrzením žalobce o bagatelizaci významu provedených komplexních pozemkových úprav, jelikož hodnocení významu takových úprav nikterak nesouvisí s podstatou projednávané věci soudem, tj. nedoložením písemností žalobcem, které po něm byly prvostupňovým orgánem požadovány.
31. Pokud žalobce ve své replice ze dne 27. 6. 2017 uvádí, že provedení rekultivace není potřeba, neboť nelze rekultivovat pozemek kultury ostatní do kultury ostatní, jedná se

především o skutečnost související s posouzením platnosti či neplatnosti příslušného územního rozhodnutí č. 72/2008, která však nebyla předmětem tohoto řízení. Nicméně i pokud by tvrzení žalobce bylo správné, nemohlo by to ničeho změnit na skutečnosti, že by příslušná projektová dokumentace žalobcem plánovaného záměru měla obsahovat vypořádání se s provedenou či prováděnou rekultivací.

VI. Shrnutí a náklady řízení

32. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
33. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015 č. j. 7 Afs 11/2014-47).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 25. únor 2019

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu